

KLASYFIKOWANIE

CZYLI SEGREGOWANIE I PORZĄDKOWANIE, cz. II

W poprzednim artykule omówiłam poziomy rozwoju kształtowania umiejętności klasyfikacji u dzieci w wieku przedszkolnym. Poniżej chciałabym zaproponować dzieciom i Państwu różnorodne zabawy i ćwiczenia, które umożliwią dodatkową stymulację sprawności porządkowania, segregowania czy przyporządkowywania.

Do zorganizowania wspólnej zabawy potrzebne będą: zbiory różnorodnych drobiazgów, przede wszystkim guzików, ale mogą też być koraliki, pomponiki, cekiny. Przydadzą się również kolorowe flamastry, białe kartoniki i spodeczki (lub inne pudełka do sortowania guzików).

Zabawa 1 – zróbmy zbiory

- 1. Wysypujemy na stolik różnorodne guziki, układamy kilka spodeczków. Następnie proponujemy dziecku zabawę w podzielenie guzików – uporządkowanie ich według koloru. Aby kolory nie myliły się warto oznaczyć nimi spodeczki/kartoniki (kolorujemy kartoniki na takie kolory, w jakich mamy guziki i układamy obok spodeczków). Po posortowaniu guzików wskazujemy kolejne spodeczki i pytamy: „te guziki są... a te...”. dzięki temu sygnalizujemy dziecku odrębność zbiorów.*
- 2. Inny wariant zabawy to podział guzików ze względu na liczbę dziurek. Na białych kartonikach rysujemy tyle kropek, ile jest dziurek w guzikach danego rodzaju, np.: jedną dla guzików z „pętelką”, dwie dla dwóch dziurek i cztery dla czterech itp. Następnie dziecko dzieli guziki do odpowiednich spodeczków, a rodzic omawia dlaczego te guziki znajdują się w danym zbiorze.*

3. Guziki możemy także podzielić ze względu na ich wielkość. Na 3 kartonikach rysujemy kółka – od najmniejszego do największego. Następnie dziecko dzieli guziki ze względu na wielkość. W trakcie sortowania może okazać się, że są guziki, które trudno przyporządkować do wybranej kategorii. Odkładamy je więc na osobny talerzyk.

Zabawa II – przesytki

Poniższą zabawę proponujemy dziecku po zrealizowaniu ćwiczeń powyższych – zrobimy zbiory. Najlepiej jest wykorzystać ten sam zestaw guzików oraz kartoniki. Dodatkowo potrzebne będzie także zamknięte pudełko. Dziecko siada naprzeciwko rodzica, na środku stołu układamy kartoniki z cechami guzików i pudełko. Zabawa polega na składaniu zamówienia na guziki, np.: rodzic wkłada do pudełka kartonik żółty, z dwoma kropkami i duży, a dziecko odbiera „przesyłkę”. Następnie dziecko wybiera ze wszystkich wysypanych na stoliku guzików duży, żółty guzik z dwoma dziurkami i odsyła go w pudełku do rodzica. Zabawę zaczynamy od „zamawiania” guzików z jedną cechą (np. tylko kolor, tylko wielkość, tylko ilość dziurek). Stopniowo zwiększamy trudność poprzez wprowadzanie dwóch zmiennych (np. kolor i wielkość), a następnie trzech zmiennych. Warto, aby role zamawiającego pełnił raz rodzic, a raz dziecko.

Zabawa III – drzewko

Do tej zabawy potrzebny jest duży arkusz papieru, flamastry oraz guziki i kartoniki z zakodowanymi cechami guzików (duży, mały, ilość dziurek). Proponujemy dziecku narysowanie logicznego drzewka: „Pod drzewkiem ułożymy guziki. Tu jest pień drzewa. Drzewo ma 3 konary, jeden dla guzików z jedną dziurką, jeden dla tych z dwiema dziurkami i jeden dla tych z czterema dziurkami. Każdy konar ma 4 gałęzie – tyle, ile mamy kolorów guzików. Koło każdej gałęzi możemy dodatkowo położyć kartonik z informacją. Następnie bierzemy guzik i wędrujemy nim wzdłuż drzewka podejmując odpowiednią decyzję dotyczącą konarów (liczby dziurek) i gałęzi (kolory) do momentu, aż guzik znajdzie się na samej górze właściwego miejsca. Następnie dziecko umieszcza kolejny guzik, aż wszystkie zajmą swoje miejsca.

Zabawę można zorganizować także w innej wersji, np. 5 konarów – oznaczające kolory posiadanych guzików i 3 gałęzie (liczba dziurek w guzikach). Zabawa ta jest świetnym treningiem logicznego myślenia dla dzieci siedmioletnich.

Zabawa IV – O jakim przedmiocie myślę?

Gromadzimy na stole przedmioty, które mają różne cechy (kolor, wielkość, kształt, zapach itp.) i prosimy, by dziecko wybrało sobie w myślach jeden przedmiot oraz zastanowiło się, jakimi cechami on się charakteryzuje. Dorosły odwraca się tyłem do dziecka i daje mu kilka minut na zastanowienie. Następnie rodzic zadaje pytania dotyczące danego przedmiotu tak, by dowiedzieć się, jaki przedmiot dziecko w myślach wybrało. Przykładowe pytania: czy ten przedmiot jest z papieru? czy ten przedmiot jest okrągły? czy ten przedmiot jest miły w dotyku? czy ten przedmiot jest duży? Dziecko może tylko odpowiadać tak lub nie. Gdy jedna osoba zgadnie zamieniamy się rolami.

Ważne, aby podczas prowadzenia ćwiczeń dotyczących klasyfikacji nie pouczyć dziecka oraz nie narzucać sposobów klasyfikowania obiektów, a także nie tłumaczyć zasad tworzenia danej kolekcji. Dziecko poprzez manipulacje przedmiotami, przekładanie ich z miejsca na miejsce oraz eksperymentowanie, stopniowo będzie nabywało doświadczeń, co pozwoli na samodzielnie wnioskowanie i analizowanie.

Życzę uporządkowanej zabawy – Pani Sylwia 😊

Polecane strony i literatura oraz pozycje źródłowe:

<https://www.akademiaprogramowania.pl/>

<http://gazetabałtycka.pl/>

<https://www.wychowaniewprzedszkolu.com.pl/>

„Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier?” Edyta Gruszczyk-Kolczyńska, Ewa Zielińska, Krystyna Dobosz